
Dokument z posiedzenia

A8-0392/2018

26.11.2018

SPRAWOZDANIE

Sprawozdanie roczne w sprawie realizacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa
(2018/2097(INI))

Komisja Spraw Zagranicznych

Sprawozdawca: David McAllister

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
OPINIA MNIEJSZOŚCI.....	13
INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ	15
GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	16

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

Sprawozdanie roczne w sprawie realizacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (2018/2097(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie roczne Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa,
  - uwzględniając art. 21 i 36 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
  - uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych,
  - uwzględniając Akt końcowy Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie z Helsinek z 1975 r., opublikowany przez Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OSCE),
  - uwzględniając Traktat Północnoatlantycki,
  - uwzględniając wspólną deklarację w sprawie współpracy UE–NATO z 10 lipca 2018 r.,
  - uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa (WP) w sprawie odpowiedzialności politycznej,
  - uwzględniając globalną strategię z 2016 r. na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej,
  - uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 7 czerwca 2017 r. pt. „Strategiczne podejście do kwestii odporności w ramach działań zewnętrznych UE” (JOIN(2017)0021),
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A8-0392/2018),
- A. mając na uwadze, że unijne środowisko bezpieczeństwa jest obecnie bardziej niestabilne, nieprzewidywalne, złożone i dwuznaczne niż kiedykolwiek od zakończenia zimnej wojny, przy czym zagrażają mu konflikty międzypaństwowe, klęski żywiołowe, terroryzm, państwa upadłe, cyberataki i wojna hybrydowa; mając na uwadze, że obecne polityki unijne mogą nie wystarczać już do promowania stabilności i dobrobytu w sąsiedztwie UE; mając na uwadze, że UE ponosi coraz większą odpowiedzialność za ochronę własnego bezpieczeństwa przy jednoczesnej obronie swoich interesów i wartości;
- B. mając na uwadze, że unijne działania zewnętrzne mają bezpośrednie przełożenie na życie naszych obywateli, zarówno w Unii Europejskiej, jak i poza nią, poprzez wspieranie pokoju, współpracy gospodarczej, bezpieczeństwa i stabilności w obrębie

naszych granic i poza nimi, zapobieganie powstawaniu kryzysów i zarządzanie nimi w celu uniknięcia negatywnych efektów rozlania oraz ułatwianie pokojowego rozwiązywania konfliktów;

- C. mając na uwadze, że populacja UE spada i, według prognoz, około roku 2050 ma stanowić jedynie 5 % ludności świata – dla porównania w roku 1960 było to 13 %;
- D. mając na uwadze, że według szacunków ponad połowa przyrostu demograficznego na świecie do roku 2050 przypaść ma na Afrykę – całkowity przyrost na świecie ma wynieść 2,4 mld osób, z czego 1,3 mld w Afryce; mając na uwadze, że koncentracja tego przyrostu w niektórych najbardziej zagrożonych krajach doprowadzi do szeregu nowych wyzwań, które, jeśli nie zostaną podjęte na tym etapie, będą miały niszczące skutki zarówno dla tych krajów, jak i dla Unii;
- E. mając na uwadze, że do roku 2050 największymi potęgami gospodarczymi świata mogą być Chiny, USA i Indie, które mają jeszcze bardziej zwiększyć swoje wpływy polityczne, podczas gdy w długoterminowej redystrybucji znaczenia gospodarczego i politycznego w gronie największych światowych gospodarek nie będzie żadnego państwa członkowskiego UE i że w związku z tym Unia stanie w obliczu głęboko zmienionej równowagi światowej, co będzie wymagało wznowienia wysiłków w celu wzmocnienia istniejących instytucji globalnego zarządzania;
- F. mając na uwadze, że nowy światowy ład coraz bardziej charakteryzuje się asymetrią i rozszerzaniem w ostatniej dekadzie wpływu wielu podmiotów niepaństwowych, od organizacji pozarządowych broniących praw człowieka, sprawiedliwych stosunków handlowych oraz zrównoważonego zarządzania zasobami naturalnymi poprzez ponadnarodowe korporacje wpływające na politykę rządów, aż po aktywistów z mediów społecznościowych, którzy apelują o zmiany demokratyczne; mając na uwadze, że międzynarodowe zorganizowane grupy przestępcze i organizacje terrorystyczne dążą do podważenia zasad demokracji; mając na uwadze, że multilateralizm, do którego Europa jest głęboko przywiązana, jest coraz bardziej kwestionowany, jednak żadne państwo wschodzące ani żaden podmiot niepaństwowy nie mogą narzucić jednej, niekwestionowanej wizji świata;
- G. mając na uwadze, że globalizacja zwiększyła poziom współzależności, a decyzje podejmowane w Pekinie czy w Waszyngtonie mają bezpośredni wpływ na nasze życie; mając jednak na uwadze, że dzięki współzależności opinia publiczna staje się świadoma potrzeby znalezienia ponadnarodowych rozwiązań, aby zająć się ponadnarodowymi problemami, oraz funkcjonowania wielostronnych organizacji w celu poprawy globalnego zarządzania;
- H. mając na uwadze, że niemal jedna czwarta ludności świata żyje w niestabilnych państwach lub społeczeństwach; mając na uwadze, że w coraz większym stopniu stanowią one wylęgarnię nierówności społeczno-gospodarczych, co w połączeniu ze zmianami klimatu stanowi bezpośrednie wyzwanie dla stabilności, demokracji i pokoju;
- I. mając na uwadze, że aspiracje UE do pełnienia roli światowego przywódcy i wywierania światowego wpływu zostały osłabione przez kryzys finansowy, sposób zarządzania bezprecedensowym kryzysem związanym z migracją i uchodźcami, wzrost eurosceptycyzmu, nasilenie się kryzysów w sąsiedztwie UE, brak spójności polityki

zewnątrznej, coraz większy sceptycyzm europejskiej opinii publicznej w zakresie projekcji sił poza granicami, brak skutecznej autonomii strategicznej UE, w związku z czym pojawiła się tendencja reagowania na poszczególne wydarzenia zamiast wpływania na ich przebieg; mając na uwadze, że niemniej jednak UE pozostaje światowym liderem w obszarze standardów regulacyjnych;

- J. mając na uwadze, że niektóre zachodnie demokracje stały się bardziej narażone, protekcyjnistyczne i izolacjonistyczne oraz prezentują postawy ekstremalne, kiedy jedynym sposobem skutecznego stawienia czoła globalnym wyzwaniom jest współpraca wielostronna; mając na uwadze, że potęgi takie jak Chiny czy Rosja próbują wypełnić tę próżnię i dążą do zakwestionowania, a nie wsparcia istniejącego globalnego zarządzania opartego na prawie międzynarodowym; mając na uwadze, że państwa te prezentują odmienne podejście do współpracy na rzecz rozwoju, które nie jest powiązane ze wzmocnieniem rządów prawa ani innymi reformami demokratycznymi;
  - K. mając na uwadze, że Wspólny wszechstronny plan działania (JCPOA) z Iranem stanowi znaczące wielostronne osiągnięcie na drodze do stabilnego i pokojowego Bliskiego Wschodu; mając na uwadze, że decyzja prezydenta Trumpa o wycofaniu się z JCPOA i nałożeniu wtórnych sankcji na przedsiębiorstwa europejskie legalnie handlujące z Iranem jest godna ubolewania i podważa europejską suwerenność gospodarczą, podkreślając tym samym problematyczną zależność UE od systemu handlowego opartego na dolarze; mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie potwierdziły swoje zobowiązanie na rzecz Wspólnego wszechstronnego planu działania oraz podjęły środki w celu ochrony uzasadnionych europejskich interesów gospodarczych;
  - L. mając na uwadze, że ISIS, Al-Kaida i inne międzynarodowe organizacje terrorystyczne nadal stanowią poważne zagrożenie dla Europy i narodów świata;
  - M. mając na uwadze, że bezpieczeństwo europejskie opiera się na dążeniu do wspólnej autonomii strategicznej, jak podkreślono w globalnej strategii Unii Europejskiej; mając na uwadze, że ambitna, wiarygodna i skuteczna wspólna polityka zagraniczna musi być wspierana odpowiednimi zasobami i środkami finansowymi oraz musi opierać się na spójnym, terminowym i konsekwentnym podejściu państw członkowskich UE;
1. podkreśla, że nadszedł czas, aby Unia Europejska wzięła swój los w swoje ręce; jest zdania, że UE powinna wejść w swoją rolę pełnoprawnej, suwerennej potęgi politycznej i gospodarczej w relacjach międzynarodowych, pomagając w rozwiązywaniu konfliktów na świecie i kształtując światowy ład; podkreśla zatem, że prawdziwie wspólna europejska polityka zagraniczna i bezpieczeństwa, oparta na strategicznej autonomii i integracji, w tym pod względem możliwości, w dziedzinie przemysłu i operacji, jest konieczna do wspierania naszych wspólnych interesów, jak również naszych zasad i wartości;
  2. jest przekonany, że żadne z państw UE nie jest w stanie samo skutecznie reagować na dzisiejsze globalne wyzwania; uważa, że jeśli państwa członkowskie połączą wysiłki w ramach UE, mogą wywierać na światowej arenie wpływ, którego nie miałyby osobno; jest przekonany, że 28 państw członkowskich, które wspólnie pracują na rzecz spójnego i jednolitego stanowiska i reprezentują 500 mln obywateli, ma silniejszą pozycję w negocjacjach międzynarodowych, w promowaniu praw człowieka i odpowiedzialności oraz w ustanawianiu międzynarodowych przepisów i norm politycznych,

demokratycznych, środowiskowych, społecznych i gospodarczych; uważa też, że przy zapewnieniu ochrony europejskiego modelu społecznego globalizacja może dla obywateli Unii stanowić szansę, a nie zagrożenie, co europejscy i krajowi przywódcy muszą zakomunikować w jasny i pozytywny sposób;

3. ubolewa nad tym, że państwa członkowskie zbyt często priorytetowo traktują swoje interesy narodowe, niezależnie od tego, jakie skutki może to mieć na szczeblu europejskim, co podważa jedność, spójność i skuteczność UE, a w rezultacie jej wiarygodność jako globalnego gracza; apeluje o lepszy podział obowiązków, większą solidarność i o zwiększoną koordynację między UE a jej państwami członkowskimi; przypomina o potrzebie zapewnienia wzajemnej spójności różnych dziedzin polityki zewnętrznej Unii oraz spójności tej polityki z innymi strategiami politycznymi obejmującymi wymiar zewnętrzny, a także koordynowania ich z międzynarodowymi partnerami; uważa, że dobra współpraca między państwami członkowskimi jest niezbędna do ochrony naszej demokracji, wspólnych wartości, wolności i standardów społecznych i środowiskowych. podkreśla potrzebę poszerzenia współpracy między państwami członkowskimi, krajami partnerskimi i organizacjami międzynarodowymi;
4. przypomina, że jeśli postrzegamy 28 państw członkowskich jako całość, UE, mająca ponad pół miliarda mieszkańców, jest największą gospodarką świata, a euro jest drugą na świecie najważniejszą walutą rezerwową; podkreśla, że na podstawie łącznych wkładów zapewnianych przez unijne instytucje i poszczególne państwa członkowskie UE jest również czołowym światowym darczyńcą pomocy rozwojowej;
5. podkreśla, że europejskie podejście do stosunków zewnętrznych opiera się na:
  - wspieraniu i ochronie uniwersalnych wartości, takich jak pokój, demokracja, równość, praworządność i poszanowanie dla praw człowieka i podstawowych wolności, w tym praw mniejszości;
  - wierności zasadom multilateralizmu i ładu międzynarodowego opartego na zasadach oraz wspieraniu systemu ONZ i organizacji regionalnych, takich jak OBWE;
  - nacisku na zapobieganie konfliktom i zarządzanie nimi, mediację, pokojowe rozwiązywanie konfliktów, budowanie pokoju i tworzenie instytucji;
  - promowaniu zrównoważonego rozwoju, pomocy i współpracy gospodarczej, sprawiedliwego handlu, umów przyjaznych dla klimatu oraz alternatywnych źródeł energii;
6. podkreśla, że UE powinna pozostać wierna swoim zasadom demokracji, praw człowieka i praworządności zapisanym w traktatach; podkreśla, jak istotne jest zweryfikowanie, czy propagowanie tych zasad w krajach trzecich przyniosło efekt oraz czy istnieje możliwość dalszej poprawy; podkreśla, że reputację UE jako promotora tych zasad można zachować tylko wówczas, gdy zapewni ona ochronę i poszanowanie tych zasad we wszystkich państwach członkowskich;
7. ponownie zachęca do rozważenia polityki według zasady „mniej za mniej” wobec tych państw, w których następuje regres w dziedzinach sprawowania rządów, demokracji i

praw człowieka; uważa, że UE powinna skuteczniej korzystać ze swoich instrumentów polityki zagranicznej, w tym instrumentów handlowych i rozwojowych, takich jak umowy dwustronne z państwami trzecimi, w przypadkach naruszenia norm demokratycznych i praw człowieka, zapewniając w szczególności, że żadna umowa nie zostanie ratyfikowana, dopóki nie zostaną spełnione kryteria w zakresie praw człowieka; wzywa UE i państwa członkowskie do przyjęcia rozporządzeń w sprawie nielegalnego wzbogacenia, aby zwalczać korupcję w państwach trzecich; przypomina, że sankcje gospodarcze stanowią silne narzędzie dyplomatycznych środków przymusu; zauważa, że w niektórych przypadkach stanowiska Parlamentu dotyczące polityki zagranicznej nie są uwzględniane na szczeblu unijnym, i nalega, aby Rada i ESDZ w większym stopniu brały je pod uwagę;

8. apeluje do ESDZ, Komisji, Rady i do poszczególnych państw członkowskich, by postępowaly w sposób strategiczny, stosując zintegrowane podejście i korzystając ze wszystkich dostępnych im środków, w tym handlowych, rozwojowych, dyplomatycznych, cywilnych i wojskowych narzędzi WPBiO, a także komunikacji strategicznej i dyplomacji publicznej, aby umacniać geopolityczne wpływy UE i jej ogólny wizerunek na świecie oraz chronić jej interesy, w tym przez wzmocnienie suwerenności gospodarczej i autonomii strategicznej UE; podkreśla komplementarność, jakie w tym procesie mogą mieć dyplomacja na rzecz ochrony środowiska, dyplomacja kulturalna, dyplomacja akademicka i inne „alternatywne” formy dyplomacji;
9. apeluje o udostępnienie odpowiednich środków finansowych na działania zewnętrzne UE w kolejnych wieloletnich ramach finansowych (WRF) na lata 2021–2027, oraz o to, by UE skoncentrowała swoje zasoby na strategicznych priorytetach; przypomina o ważnej roli instrumentów finansowania zewnętrznego UE w realizacji unijnych interesów polityki zagranicznej; podkreśla znaczenie wzmocnienia spójności, skuteczności, zdolności reagowania i elastyczności instrumentów finansowania zewnętrznego; podkreśla potrzebę odpowiedniego zaangażowania Parlamentu w kontrolę instrumentów i strategiczne kierowanie nimi; jest zdania, że coraz poważniejsze wyzwania w sąsiedztwie UE i w innych regionach wymagają przeznaczenia na działania zewnętrzne o wiele większych kwot oraz znacznego wzmocnienia cywilnych misji WPBiO;
10. wzywa ESDZ, aby tworzyła koalicje poświęcone konkretnym zagadnieniom z krajami o zbliżonych poglądach, tak aby wspierać i promować ład międzynarodowy oparty na zasadach, multilateralizm oraz wolny i uczciwy handel, i aby znajdować oparte na współpracy rozwiązania globalnych wyzwań, w tym zmieniającej się równowagi sił; apeluje do ESDZ, aby współpracowała ze wschodzącymi potęgami w zapewnianiu globalnych dóbr publicznych, takich jak pokój i bezpieczeństwo, również biorąc udział we wspólnych operacjach zarządzania kryzysowego i zapobiegania kryzysom na całym świecie, działaniach łagodzących zmianę klimatu, w tym działaniach na rzecz zrównoważonego zarządzania zasobami naturalnymi, czystym powietrzem, wodą i nieskażonymi gruntami, a także na rzecz obrony i propagowania praw człowieka i stabilności finansowej; przypomina o znaczeniu stosunków międzyparlamentarnych dla wspierania tych celów;
11. potępia wielokrotne korzystanie przez Rosję z prawa weta w Radzie Bezpieczeństwa ONZ i jest zdania, że podważa to międzynarodowe działania na rzecz pokoju i

rozwiązywania konfliktów; zauważa, że impas w Radzie Bezpieczeństwa ONZ utrudnia działania społeczności międzynarodowej i uniemożliwia rozwiązywanie kryzysów; ponownie apeluje do państw członkowskich o wsparcie reformy składu i funkcjonowania Rady Bezpieczeństwa; podkreśla, że UE zobowiązała się do wzmocnienia roli ONZ na arenie międzynarodowej;

12. odnotowuje, że UE odgrywa istotną rolę w deeskalowaniu i rozwiązywaniu kryzysów w polityce zagranicznej – w przypadkach, kiedy niektóre państwa członkowskie obejmują przewodnictwo nad określonymi inicjatywami, pod auspicjami całej Unii, tak jak w przypadku czwórki normandzkiej czy grupy UE3+3 prowadzącej negocjacje z Iranem; uważa, że – przy jednoczesnym dążeniu do wzmocnionej współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony w ujęciu długoterminowym – tworzenie, tam gdzie uzna się to za właściwe, tymczasowych koalicji państw członkowskich, które mogą szybko reagować na kryzysy międzynarodowe, mogłoby sprawić, że działania zewnętrzne UE stałyby się bardziej elastyczne i szybciej reagowałyby na zmieniające się sytuacje, zmniejszając presję związaną z koniecznością osiągnięcia powszechnego konsensusu między państwami członkowskimi;
13. z zadowoleniem przyjmuje rosnącą rolę UE, w tym jej cywilnych i wojskowych misji WPBiO, w utrzymywaniu pokoju, zapobieganiu konfliktom, wzmocnianiu bezpieczeństwa międzynarodowego i odbudowie pokonfliktowej jako środka zapewnienia długotrwałego pokoju; przypomina o większym powodzeniu rozwiązywania konfliktów, gdy formalną rolę w procesie odgrywają kobiety, i apeluje o zwiększenie ich udziału w takich misjach;
14. rozumie, że priorytety polityki uzależnione są od tego, jak bliskie jest dane zagrożenie; wzywa jednakże wszystkie państwa członkowskie, aby przestrzegały zasady solidarności zapisanej w traktatach (art. 80 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) i wspólnie podjęły niezbędne działania w odpowiedzi na kryzys migracyjny, tak jak wszystkie państwa członkowskie solidarnie zareagowały na wyzwania gospodarcze i w zakresie bezpieczeństwa, związane z asertywnością Rosji i z Chinami; uważa ponadto, że obecne kryzysy wystawiły na próbę gotowość państw członkowskich do skuteczniejszej współpracy w celu sprostania wspólnym wyzwaniom; apeluje o dalszą pomoc humanitarną i wsparcie dla ludności dotkniętej konfliktem;
15. zauważa, że bezpieczeństwo wewnętrzne i zewnętrzne są ze sobą coraz mocniej związane; podkreśla potrzebę wzmocnienia wewnętrznej odporności UE na ingerencje zewnętrzne oraz ustanowienia z partnerami międzynarodowymi wspólnej strategii, zarówno w odniesieniu do ochrony infrastruktury krytycznej, jak i podstawowych instytucji i symboli naszych demokracji; wspiera Komisję i wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel w dalszym umacnianiu – w ramach strategii zmniejszania ryzyka – odporności UE na ataki terrorystyczne, w szczególności terroryzm dżihadystyczny stanowiący jedno z głównych wyzwań dla bezpieczeństwa publicznego w UE, na radykalizację, nielegalną migrację, wielokrotne wykorzystywanie broni chemicznej, propagandę, kampanie dezinformacyjne w internecie i poza nim, rosyjskie próby przeprowadzenia cyberataków i ingerencji podczas kampanii wyborczych i referendalnych, a także na inne zagrożenia hybrydowe wymagające szybkiej, asertywnej i skoordynowanej reakcji; uważa, że należy podjąć wszystkie

możliwe środki, aby uniknąć jakiegokolwiek ingerencji w wybory do Parlamentu Europejskiego w 2019 r.;

16. podkreśla, że partnerstwo transatlantyckie stoi w obliczu licznych wyzwań i zakłóceń w perspektywie krótkoterminowej, jednak nadal jest niezbędne dla bezpieczeństwa i dobrobytu po obu stronach Atlantyku; wyraża ubolewanie z powodu stopniowego wycofywania się USA z wielostronnego, opartego na zasadach ładu na świecie, a mianowicie z powodu wycofania się USA z porozumienia paryskiego, Wspólnego kompleksowego planu działania (JCPOA), umowy o Partnerstwie Transpacyficznym (TPP) oraz Rady Praw Człowieka ONZ, z powodu wstrzymania finansowania UNRWA, różnych agencji ONZ i forów wielostronnych oraz operacji pokojowych, a także z powodu ataków USA na Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK); wzywa UE do wykazania się jednością, stanowczością i proporcjonalnością w reakcji na takie decyzje, do potwierdzenia pełnego poparcia dla JCPOA, zapewnienia wymiernych wyników gospodarczych współpracy z Iranem oraz do ochrony europejskich przedsiębiorstw inwestujących w Iranie przed sankcjami ze strony Stanów Zjednoczonych; ponadto wzywa UE do wzmożenia wysiłków w zakresie dyplomacji klimatycznej oraz do włączenia kwestii przystąpienia do porozumienia paryskiego do wszelkich umów handlowych i inwestycyjnych;
17. podkreśla, że inwestowanie w stabilność i dobrobyt na Bałkanach Zachodnich musi nadal stanowić jeden z głównych priorytetów Unii Europejskiej; ponownie powtarza, że europejska perspektywa dla krajów Bałkanów Zachodnich musi prowadzić do ich pełnego członkostwa, o ile spełnią one wszystkie kryteria; podkreśla, że proces rozszerzenia opiera się na zasługach oraz na ścisłych i sprawiedliwych warunkach zgodnie z rygorystycznym stosowaniem kryteriów kopenhaskich, a także nie może być uzależniony od innych czynników, jak tylko od konkretnych rezultatów osiągniętych przez dany kraj w kwestiach takich jak korupcja, praktyki w zakresie prania pieniędzy, przejrzystość i niezależność sądów; podkreśla, jak ważne w tym procesie jest promowanie reform koniecznych do opartego na zasadach i współpracy międzynarodowego ładu politycznego i gospodarczego, z naciskiem na praworządność, poszanowanie praw człowieka, zwłaszcza praw mniejszości, pojednanie i stosunki dobrosąsiedzkie, bezpieczeństwo i migrację, trwały rozwój społeczno-gospodarczy, połączenia transportowe i energetyczne, ochronę środowiska oraz agendę cyfrową;
18. dostrzega znaczenie stabilności wschodniego sąsiedztwa dla stabilności Unii oraz zachęca do rozwoju jeszcze bliższych stosunków z państwami Partnerstwa Wschodniego; apeluje do Komisji i do ESDZ, aby nadal wykorzystywały unijne zdolności do wprowadzania przemian na wschodnich granicach UE, wzmacniały powiązania gospodarcze i w zakresie łączności oraz wykorzystywały umowy handlowe i stowarzyszeniowe, dostęp do jednolitego rynku i zacieśnione kontakty międzyludzkie, w tym poprzez ułatwienia wizowe i liberalizację reżimu wizowego pod warunkiem spełnienia wszystkich wymogów, jako zachęty stymulujące reformy demokratyczne i przyjmowanie europejskich zasad i norm; wzywa ponadto ESDZ do monitorowania procesów demokratycznych w swoim bezpośrednim sąsiedztwie oraz do dopilnowania, by postępy demokratyczne nie były wstrzymywane ani niweczone;
19. potwierdza zobowiązanie UE do wspierania suwerenności, niezależności i integralności terytorialnej partnerów; podkreśla potrzebę rozwiązania wszystkich zamrożonych

konfliktów zgodnie z prawem, normami i zasadami międzynarodowymi, potrzebę zwiększenia wsparcia dla osób dotkniętych konfliktami, osób wewnętrznie przemieszczonych i uchodźców oraz potrzebę przeciwdziałania próbom destabilizacji podejmowanym przez państwa trzecie, w szczególności przez Rosję; ponownie potępia bezprawną aneksję Krymu przez Rosję oraz interwencję wojskową we wschodniej Ukrainie; wzywa do nieustawiania w wysiłkach na rzecz wdrożenia porozumień mińskich i apeluje o to, by sankcje UE wobec Rosji obowiązywały tak długo, jak długo Rosja nie będzie stosowała się do tych porozumień; potępia ponadto dalszą militaryzację i pogarszającą się sytuację w zakresie bezpieczeństwa i sytuację humanitarną na okupowanych terytoriach gruzińskich Abchazji i Regionu Cchinwali/Osetii Południowej oraz wzywa Rosję do wypełnienia zobowiązań na mocy wynegocjowanego przy wsparciu UE porozumienia o zawieszeniu broni z 2008 r.;

20. przypomina, że Morze Śródziemne wyznacza granicę, wzdłuż której występują jedne z największych nierówności na świecie; ponownie podkreśla pilną potrzebę pobudzenia sprawiedliwego rozwoju gospodarczego i społecznego w południowym basenie Morza Śródziemnego i w Afryce Subsaharyjskiej oraz wspierania krajów w eliminowaniu podstawowych przyczyn niestabilności, takich jak konflikty zbrojne, niedemokratyczne i nieskuteczne zarządzanie, korupcja i zmiana klimatu, poprzez tworzenie lokalnych możliwości gospodarczych, zwłaszcza dla ludzi młodych i kobiet, w szczególności w krajach pochodzenia migrantów, nawiązywanie kontaktów z odpowiednimi podmiotami w terenie i angażowanie społeczności lokalnych; odnotowuje propozycję przewodniczącego Komisji Jean-Claude'a Junckera dotyczącą stworzenia nowego Sojuszu Afryka–Europa na rzecz zrównoważonych inwestycji i tworzenia miejsc pracy oraz jego inicjatywę na rzecz połączenia różnych umów handlowych między Europą a Afryką w jedną międzykontynentalną umowę o wolnym handlu, przy czym inicjatywa ta może okazać się sukcesem tylko wtedy, gdy przedstawi się ją jako partnerstwo gospodarcze między równymi partnerami i jeśli uda się utworzyć skuteczne otoczenie sprzyjające biznesowi i inwestycjom; zachęca UE, by wykorzystwała inne mechanizmy EPS do pogłębienia współpracy z państwami partnerskimi w ramach południowego sąsiedztwa i z kluczowymi partnerami regionalnymi w kwestiach regionalnych, takich jak dobre rządy, bezpieczeństwo, energia czy przeciwdziałanie zmianie klimatu; ponownie wyraża poparcie dla unijnego obszaru stabilizacji WPBiO i wzywa do jego wzmocnienia;
21. podkreśla, że UE musi odgrywać czołową rolę na Bliskim Wschodzie i w Zatoce Perskiej dzięki swojej decydującej sile przekonywania oraz dzięki pełnemu wdrożeniu wszystkich istniejących układów o stowarzyszeniu; wyraża głębokie ubolewanie z powodu decyzji rządu USA o przeniesieniu ambasady amerykańskiej w Izraelu z Tel Awiwu do Jerozolimy; wzywa UE do odegrania wiodącej roli we wznowieniu rzeczywistego procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie z myślą o przyjęciu rozwiązania dwupaństwowego; potwierdza nadrzędną rolę prowadzonego przez ONZ procesu genewskiego w rozwiązaniu konfliktu w Syrii, zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2254; potępia poparcie Rosji i Iranu dla reżimu Baszara al-Asada, jego zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości oraz wzywa UE i państwa członkowskie do dołożenia wszelkich starań, aby położyć kres zbrodniom przeciwko ludności syryjskiej, a przede wszystkim używaniu przeciwko niej broni chemicznej;

22. podkreśla, że wzmocnienie bezpieczeństwa regionalnego w regionie Oceanu Indyjskiego i Oceanu Spokojnego ma krytyczne znaczenie dla interesów UE i jej państw członkowskich; wzywa wszystkie zainteresowane strony w regionie do rozwiązywania sporów za pomocą środków pokojowych oraz do powstrzymania się od działań jednostronnych, by zmienić status quo, w tym na Morzu Wschodniochińskim i Południowochińskim, w celu zagwarantowania bezpieczeństwa regionalnego; zachęca do szybkiego wznowienia rozmów dwustronnych między Chinami a Tajwanem i ponownie wyraża poparcie dla znaczącego udziału Tajwanu w międzynarodowych organizacjach, mechanizmach i działaniach; popiera środki mające na celu pogłębienie stosunków między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a partnerami w Azji oraz zachęca do współpracy gospodarczej, dyplomatycznej i w obszarze bezpieczeństwa;
23. w związku z niedawnymi wyborami prezydenckimi i parlamentarnymi w regionie potwierdza swoje zobowiązanie do dalszego rozwijania silnych więzi z państwami Ameryki Łacińskiej oraz do promowania obrony demokracji, praworządności i praw człowieka jako podstawy głębszej integracji i współpracy; wyraża głębokie zaniepokojenie brakiem poszanowania demokracji, praw człowieka i praworządności na Kubie oraz w Nikaragui i Wenezueli; z zaniepokojeniem odnotowuje rozwój sytuacji wyborczej w Brazylii i wyraża nadzieję, że nowy rząd pozostanie wierny zasadom demokracji i praworządności; pochwala wysiłki wszystkich stron zaangażowanych w proces pokojowy w Kolumbii; ponownie wyraża pełne poparcie dla tego procesu pokojowego i jego skutecznego wdrażania;
24. jest zdania, że chociaż miękka siła i rozwój instytucjonalny są ważne, nie mogą same wystarczyć do wywierania wpływu na świecie, w którym coraz większe znaczenie ma polityka zastraszania i twarda siła; uważa, że skuteczność polityki zagranicznej UE ostatecznie zależeć będzie w dużej mierze od skutecznej kombinacji narzędzi miękkiej i twardej siły, w tym otwartego dialogu, od jej zdolności do dawania przykładu oraz od zasobów i zdolności, które ją wspierają, w tym od odpowiednich zasobów finansowych, skutecznego multilateralizmu, połączenia miękkiej siły i wiarygodnej twardej siły, łączenia potencjału wojskowego oraz gotowości państw członkowskich do rezygnacji z uprawnień decyzyjnych w tym kontekście i do współpracy z NATO i innymi krajami o podobnych poglądach;
25. z zadowoleniem przyjmuje wzmoczoną współpracę obronną między państwami członkowskimi UE oraz kroki podjęte w celu zwiększenia autonomii wojskowej UE, a mianowicie ustanowienie w Brukseli wspólnego europejskiego centrum dowodzenia dla unijnych szkoleniowych misji wojskowych i zlikwidowanie przeszkód w rozmieszczeniu grup bojowych UE; jest zdania, że ustanowienie stałej współpracy strukturalnej (PESCO) w przedsięwzięciach z zakresu obronności oraz skoordynowany roczny przegląd w zakresie obronności (CARD) pomogą państwom członkowskim pogłębić współpracę obronną i efektywniej wydawać środki z budżetów na obronę; z zadowoleniem przyjmuje wniosek wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel dotyczący Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju i nowych ram dla cywilnych misji w dziedzinie WPBiO, a także zobowiązanie do postępów w dziedzinie mobilności wojskowej w celu osiągnięcia europejskiej autonomii strategicznej, w tym za pośrednictwem Europejskiej Inicjatywy Interwencyjnej; uważa, że rozwój silnego przemysłu obronnego wzmacnia niezależność technologiczną UE, w tym przez

promowanie jednolitego rynku produktów cyberbezpieczeństwa, w odniesieniu do których potencjał UE trzeba rozwinąć;

26. uważa, że zdolność wysyłania ekspertów cywilnych i sił zbrojnych do konfliktów na całym świecie z myślą o promowaniu pokoju i stabilności to niezbędny warunek wstępny uzyskania statusu wiarygodnej potęgi politycznej, zdolnej do zorganizowanego zapobiegania konfliktom zbrojnym, egzekwowania porozumień pokojowych i stabilizowania niestabilnych sytuacji po zakończeniu konfliktu; wzywa ESDZ i państwa członkowskie do rozwijania wystarczających zdolności cywilnych i wojskowych, obejmujących pełne spektrum zdolności lądowych, powietrznych, kosmicznych, morskich i cybernetycznych, a także do działania na rzecz prawnie wiążącego instrumentu dotyczącego w pełni autonomicznych systemów uzbrojenia, aby bronić celów traktatu; podkreśla znaczenie bieżącej współpracy między Unią Europejską a NATO, co podkreślono w globalnej strategii UE i wspólnej deklaracji UE i NATO; podkreśla, że dalszy rozwój unii obronnej powinien uzupełniać cele stosunków zewnętrznych UE;
27. podkreśla, że opracowanie nowych formatów, takich jak Rada Bezpieczeństwa UE, popierana przez kanclerz A. Merkel i prezydenta E. Macrona, oraz nowe sposoby ściślejszej koordynacji w ramach UE i z organami międzynarodowymi mogłyby potencjalnie ułatwić skuteczniejszy proces podejmowania decyzji w ramach WPZiB; uważa, że równoległe z tworzeniem tych struktur należy opracować mechanizmy pozwalające zapewnić ich demokratyczną kontrolę;
28. popiera debatę prowadzoną w UE na temat nowych formatów, w tym propozycję przedstawioną przez przewodniczącego Komisji Jean-Claude'a Junckera w orędziu o stanie Unii z dnia 12 września 2018 r., aby przyjąć system głosowania większością kwalifikowaną w określonych obszarach WPZiB, w których traktaty aktualnie wymagają jednomyślności – objęłoby to w szczególności prawa człowieka, sankcje i misje cywilne; zachęca państwa członkowskie do zbadania sposobów, które pozwoliłyby im działać sprawniej w kontekście WPZiB i WPBiO; uważa, że stosowanie głosowania większością kwalifikowaną pozwoliłoby UE działać bardziej zdecydowanie, szybciej i sprawniej; wzywa Radę Europejską, aby podjęła tę inicjatywę, wykorzystując klauzulę pomostową (art. 31 ust. 3 TUE); zachęca Radę Europejską, by rozważyła rozszerzenie zakresu głosowania większością kwalifikowaną na inne dziedziny WPZiB w ramach szerszej debaty na temat stosowania głosowania większościowego w polityce UE; uznaje potrzebę poszukiwania kreatywnych rozwiązań dla przyszłej współpracy między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem w dziedzinie WPZiB i WPBiO, mając na uwadze zasady określone w rezolucji PE z dnia 14 marca 2018 r. w sprawie ram przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem;
29. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz państwom członkowskim.

OPINIA MNIEJSZOŚCI

w sprawie realizacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) 2018/2097(INI) - Komisja Spraw Zagranicznych, Sprawozdawca: David McAllister

Opinia mniejszości złożona przez posłów do PE z grupy GUE/NGL Sabine Lösing i Miguela Urbana Crespo

Niniejsze sprawozdanie opiera się na strachu przed utratą gospodarczego i geostrategicznego prymatu. Z jednej strony w sprawozdaniu opowiedziano się za współpracą i multilateralizmem oraz uznano, że nierówności społeczno-gospodarcze są przyczyną braku stabilności i konfliktów, ale z drugiej strony wzywa się w nim państwa członkowskie i instytucje UE do stosowania wszelkich narzędzi, w tym wojskowych, w celu wzmocnienia wpływu geopolitycznego Unii i ochrony jej – głównie gospodarczych – interesów.

Wyrażamy sprzeciw wobec tego sprawozdania, ponieważ:

- mówi się w nim o pokojowym i dyplomatycznym rozwiązywaniu konfliktów, ale popiera się w nim wykorzystanie twardej siły i sił zbrojnych, a także popiera się silny przemysł obronny; z zadowoleniem przyjmuje się w nim europejską siłę interwencji oraz domaga się zwiększenia finansowania potencjału obronnego i popiera się rozmieszczanie grup bojowych UE;
- domaga się w nim zniesienia zasady jednomyślności w Radzie w odniesieniu do WPZiB, popiera się podejmowanie decyzji większością kwalifikowaną i opowiada się za Radą Bezpieczeństwa UE;
- nie zastosowano się w nim do rezolucji PE w sprawie zakazu śmiertelnej broni autonomicznej;
- wspiera się w nim pogłębioną współpracę w dziedzinie obronności, stałą współpracę strukturalną finansowaną ze środków UE (PESCO), mobilność wojskową kosztem cywilnych polityk i projektów;
- popiera się w nim proponowany Instrument na rzecz Pokoju, w ramach którego pokrywane będą wszystkie koszty operacji wojskowych, w tym koszty związane z rozmieszczeniem, wyposażeniem i przekazywaniem broni poza jakąkolwiek kontrolą parlamentarną, co oznacza, że doprowadzi to do dalszej militaryzacji podejścia UE do konfliktów.

Domagamy się:

- pełnego rozbrojenia (również w dziedzinie jądrowej) na szczeblu UE i na szczeblu światowym;
- nieprzeznaczania środków z budżetu UE na cele wojskowe, zgodnie z rygorystyczną interpretacją art. 41 ust. 2 TUE, który zakazuje wykorzystywania budżetu UE do celów operacji wojskowych lub obronnych.

INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ

Data przyjęcia	21.11.2018
Wynik głosowania końcowego	+: 38 -: 7 0: 11
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Michèle Alliot-Marie, Petras Auštrevičius, Bas Belder, Victor Boștinaru, Klaus Buchner, James Carver, Lorenzo Cesa, Georgios Epitideios, Eugen Freund, Michael Gahler, Iveta Grigule-Pēterse, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Wajid Khan, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Javier Nart, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Tonino Picula, Julia Pitera, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Michel Reimon, Sofia Sakorafa, Anders Sellström, Alyn Smith, Jordi Solé, Dobromir Sośnierz, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica, Charles Tannock, László Tőkés, Miguel Urbán Crespo, Ivo Vajgl, Anders Primdahl Vistisen
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Doru-Claudian Frunzuliță, Ana Gomes, Takis Hadjigeorgiou, Marek Jurek, Patricia Lalonde, Antonio López-Istúriz White, Gilles Pargneaux, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Marietje Schaake, Eleni Theocharous, Bodil Valero, Mirja Vehkaperä

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI
PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ**

38	+
ALDE	Petras Auštrevičius, Iveta Grigule-Pēterse, Patricia Lalonde, Javier Nart, Jozo Radoš, Marietje Schaake, Ivo Vajgl, Mirja Vehkaperä
PPE	Michèle Alliot-Marie, Lorenzo Cesa, Michael Gahler, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Antonio López-Istúriz White, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Alojz Peterle, Julia Pitera, Cristian Dan Preda, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Anders Sellström, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica, László Tóké
S&D	Victor Boștinaru, Eugen Freund, Doru-Claudian Frunzuliță, Ana Gomes, Wajid Khan, Arne Lietz, Andrejs Mamikins, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Gilles Pargneaux, Ioan Mircea Pașcu, Tonino Picula

7	-
GUE/NGL	Takis Hadjigeorgiou, Sabine Lösing, Sofia Sakorafa, Miguel Urbán Crespo
NI	James Carver, Georgios Epitideios, Dobromir Sośnierz

11	0
ECR	Bas Belder, Marek Jurek, Charles Tannock, Eleni Theocharous, Anders Primdahl Vistisen
VERTS/ALE	Klaus Buchner, Barbara Lochbihler, Michel Reimon, Alyn Smith, Jordi Solé, Bodil Valero

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się